

KÁLDI JÁNOS

KEMENESALJA*

Köszöntlek, édes föld, örök por.
Átölelem a fái lombját.
Ó, anyai táj, alkonyodó,
Ó, halovány rajz, hosszú dombhátt!
A lankák lazán lehajolnak,
futnak haza a satnya erek,
s itt-ott egy-két fehér mozdonyfüst
tündérlányhajként száll, tekereg.

Egy-két vékony, őszi ének is
felnyúlik a tájból és lebeg, —
s elindulnak be a faluba,
ott gyűlnek össze az énekek.
S odébb az örök Rába szalad,
nyugodt hangja száll a fák alól,
s lerakódik a földre, szívre,
akár az őszi végi, könnyű por.

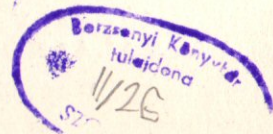
A Ság fölnyújtja fejét, s figyel.
Úgy áll a kései aranyban,
mint egy ékszeres tündérkirály,
kincset szórva, elfogyva lassan.
Ernyednek feszes vonásai,
tört lesz, mint kinek a szíve fáj.
De odalent még villogtatja
a répaszedőket a lapály.

Naqy, sárqa láng itt minden ember,
lobognak, égnek a mezőkön.
Ott látja őket már a hajnal,
mikor a domb mögül előjön.
Ó, lángok, emberek, ó dolgoz,
lankadaitan, ragyogó kezek,
titeket idéz a szív, míg él,
s titeket hord az emlékezet!

* Megjelent a KORTÁRS 1958. évi
októberi számában.

Ó, szőlőföld, anyácskám, bölcsöm,
ó, elmosódó, kis nyárfasor,
itt zúg az idegem csipkéiben,
a sejtjeimben munkálkodol.
Ó, százszeplőségű rög, fonnyadt sár,
fogadd el e hulló éneket.
S őrizd meg drága emlékedként,
akkor is, ha én már nem leszek.

„Irrni, mondani, beszélni kell; pillanatra sem,
egy lehéltetnyire sem lehet csend az írói lélekben.”
(SZABO PÁL)

63-5193 — Vas megyei Nyomdaipari V. — 250 pld.

KPVDSZ

KULTURÁLIS NAPOK

1963. OKTÓBER 13—21.

MEGHÍVÓ

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓRA

SZABÓ PÁL

Kossuth-díjjal többször is kitüntetett írónk első művét, az 1930-ban megjelent *Embereket* Móricz Zsigmond kitörő örömmel üdvözölte: „Új nagy írók küldött a magyar falu!”

Szabó Pál a paraszti sorból, a töménytelen felhalmozódott élmény hatására nőtt íróvá, a múltat vérében és idegeiben hordozza, a parasztság életét betülről érzi, művei ezért hordozzák a valóság jegyeit. Írásai közül a koraiak a tegnapi magyar falut ábrázolják megrázó erővel, azt a falut, amely a nagybirtok halálos szorításában vergődött, melyet a népek széttörni már alig-alig volt ereje. Am elérkezett az az idő, melyet az író a „történelmi osztály” jogán annyiszor sürgetett, a földosztás végre diadalra jutott – s milyen megragadóan, szépen is ábrázolta ezt Szabó Pál! Újabb írásaiban a jelenkori falusi társadalom erkölcsi problémáinak szenvedélyes kutatója. De a hetven esztendő író – aki egész életében tudott és mert a jelen megoldásra váró, izgató problémáihoz nyúlni – ezzel nem elégedett meg. Idén kiadott *Kék ég alatt* című regényében többre vállalkozik. Az író, akiről hajlamosak voltunk azt hinni, hogy csak a paraszti világ az ő világa, ebben a művében – életében először keresett témát városban – fővárosi munkásokról ír. S ez azt mutatja, hogy társadalmunk erkölcsi felmérésének igénye Szabó Pálnál szélesebbre, egyetemesebbre tárgult, mai életünket nagyobb távlatokban, szélesebb látóhatár alatt kívánja ábrázolni.

Móricz Zsigmond harminc év előtti szavai roppant súlyt jelentettek és roppant várakozást keltettek. Ezt beteljesíteni, ennek az igénynek megfelelni nagy és szép feladat volt.

A KERESKEDELMII, PÉNZÜGYI ÉS VENDÉGLÁTÓIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

OKTÓBER 21-ÉN
ESTE 6 ÓRAKOR

SZABÓ PÁL
Kossuth-díjas író
és

KÁLDI JÁNOS
vasi költő
közreműködésével

ÍRÓ-OLVASÓ
TALÁLKOZÓT

RENDEZ

A HÍRLAPOLVASÓBAN
(Széchenyi u. 4–6.)

SZABÓ PÁL MŰVEI

- Ahogy lehet.* Történelmi regény. 1962.
Anyaföld. Regény. 1934.
Csodavárás. Regény. 1937.
Emberek. Kisregények. 1962.
Forog a kerék. Kisregények. 1959.
Hajdu Klári. Ifjúsági regény. 1953.
Harangoznak. Regény. 1955.
Így egész a világ. Elbeszélések. 1958.
Isten malmai. Regény. 1955.
Kék ég alatt. Kisregények. 1963.
A két okos meg a bolondos. Mesék. 1954.
Lakodalom — keresztelő — bölcső. Regény. 1946.
Macska az asztalon. Kisregény. 1946.
Most és mindörökké. Összegyűjtött elbeszélések. 1956.
Munkák és napok. Karcolatok. 1955.
A nagy temető. Regény. 1954.
Nyugtalan élet. Önéletrajzi regény.
1. *Gyermekkor.* 1954.
2. *Legények vagyunk.* 1955.
3. *Nehéz idők.* 1955.
4. *Az írás jegyében.* 1958.
Őszi szántás. Novellák. 1949.
Politika. Regény. 1944.
Szereposztás. Kisregény. 1961.
Talpalatnyi föld. Regény. 1961.
Tatárvagás. Regény. 1957.
Tiszán innen, Dunán túl ... Regény. 1960.
Új föld. Regény. 1954.

KÁLDI JÁNOS

A költő, aki szegény szülők gyermeke, a Kemenes hátság dombjai alatt megbúvó kis faluban, Kámban született. A kis parasztfiúcska – aki egykor volt – éhesen a szépre és a kenyérré, arról álmodozott, hogy egyszer majd csak vége szakad annak az elmondhatatlan szegénységnek, amelyben élt. A szombathelyi Faludi Ferenc gimnáziumba is csak az emberi jóság és édesanyjának törhetetlen hite és akaraterje juttatta el. Tanár szeretett volna mindig lenni, de a nyomorúság – ez a kegyetlen úr – sokáig nem engedte megvalósítani vágyát. Ezt csak hosszú évek után, érett fejjel érthette el – sok mindent kellett vállalnia a létfenntartásért addig – volt cseplőmunkás, könyvtáros, műszaki rajzoló, tisztviselő, szabadművelődési előadó és könyvtáros is.

A versírással már korán próbálkozott, első költeményeit – melyeket tíz-tizenkét éves korában írt – valahol a Herpenyő-parti bokrok közt kergeti a szél, elnyúló dombhajlatok alatt, megtépett, fonnyadt füzetlapocskán. A nagy regényíró, Móricz Zsigmond indította el a költői pályán, diákkorában közölt is verseiből a Kelet Népében. Halott vízimalom című kötete 1948-ban jelent meg. Azóta rendszeresen olvashatók költeményei a Kortársban, az Élet és Irodalomban, a pécsi Jelenkorban, a debreceni Alföldben és a miskolci Napjainkban. Városunkban megjelenő Életünk című irodalmi periodikának szerkesztőségi tagja. A rádió is közölt már többször verseiből. Most a jövő évben megjelenő Fúj a szél című kötetét várjuk, amely a legutóbbi tíz év termésének válogatott szemelvényeit fogja majd tartalmazni.